

A kollektív szerződések előkészületei a SZOT elnöksége előtt

A SZOT elnöksége hétfőn ülést tartott, s a többi között az új kollektív szerződések előkészületeiről tárgyalt.

Mint ismeretes, az 1971-1975-re szóló kollektív szerződések egy hónapon belül mindenütt meg kell kötni, illetve ki kell hirdetni. Mint az elnökség megállapította, több vállalatnál túlzottan elhúzódott a szerződések előkészítése. A munka gyorsítására van szükség, hogy a tervezetek mielőbb elkészüljenek, s azokat időben megvitathassák a dolgozókkal. Az ágazati szakszervezetek és a szakszervezetek megyei tanácsainak elnökségei megkezdtek a tervezetek vitáinak értékelését. A vitától kérdésekre szükség esetén a SZOT, illetve az állami szervek segítségével adnak választ. Néhány ilyen kérdéssel foglalkozott most a SZOT elnöksége is. Felhívta például a figyelmet arra, hogy

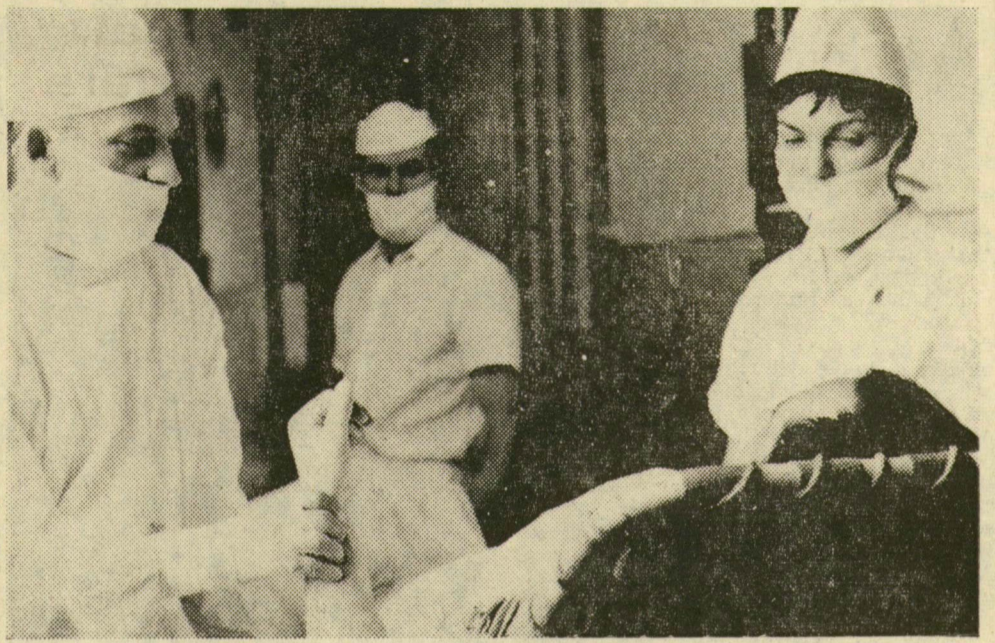
egy vállalatoknál a kollektív szerződésekben tovább akarják lazítani a túlórak szabályozását. Az elnökség hangsúlyozza, hogy a túlórak szabályozásakor nemcsak a vállalatok gazdasági érdekeit, hanem a dolgozók egészségét, személyi és családi körülményeit is figyelembe kell venni. Szóvá teszi az elnökség azt is, hogy csak elvéve akad olyan vállalat, amelynek kollektív szerződés-tervezete öt évre szóló bér- és jövedelemszabályozási koncepciót is tartalmaz, általában csupán egy évre szabályozzák az anyagi ösztönzés rendszerét. Ez azzal függ össze, hogy a vállalati közpénztávként, illetve ezek jövedelemszabályozási fejezeteit is vonatottan készülnek.

Az elnökség örvendetesnek tartja, hogy a törzsgárdatagok nagyobb anyagi és erkölcsi elismeréséről most már igen sok kollektív szerződésben intézkednek. Hely-

telen viszont, hogy a törzsgárdatagok anyagi juttatásainak mértékét, jellegét a törzsgárdaszabályzatban és nem a kollektív szerződésben rögzítik.

A SZOT elnöksége a szakszervezeti üdültetés helyzetét is megvizsgálta. Az idén 269 ezer 700 felnőttet és 67 800 gyermeket üdültetnek kedvezményesen. Közülük a főidényben, vagyis június 5. és szeptember 5. között összesen 92 802-en nyaralhatnak. A csoportos nyári gyermeküdültetés június 9-én kezdődik és augusztus 31-ig tart. Ez idő alatt hat turnusban, összesen 33 500 gyermek üdül 1600 pedagógus és 350 egyetemi és főiskolai hallgató felügyeletével.

Az idén újabb SZOT-üdülők nyitnak, illetve nyitnak. Július 1-én nyitja kapuit a rózsadombi 500 személyes SZOT-gyógyüdülő, s a nyár folyamán megnyitják az 500 személyes fonyódi gyermeküdülő is.

Időbeosztás nélkül

A műtét sikerült, a beteg... gyógyuljon meg, legyen ismét egészséges! Valahogy így kerülhet egymás mellé a kijelentés a felszólítással az alkotmány közös tartalmát abban a pillanatban dr. Takács Lajos körnazi sebész adjunktusban, amikor fáradtan leteszi kezéből az utolsó műszert. Aznapra éppen elég volt. Talán a sokadik műtéttel végzett, vagy különösen nehéz, mozgalmat napot fogott ki. Az idegeket megfeszítő munkához fiatal orvosként hozzászokhatott. A Szegedi Orvostudományi Egyetemen 1957-ben végzett, 1962-ben pedig már a Német Demokratikus Köztársaságban megbízott oszálvezető, a hallei városi kórházban. Ott két évig ellátta saját feladatát és még egy fél munkakört vállalt, mert egy-egy német orvosra akkor még egyszer annyi munka jutott. Dr. Takács külföldi útját még két évre akarták meghosszabbítani, csak hogy a szegedi kórházban is vártak, nagy szükség volt rá. Itt kezdett a pályán és folytatja hivatását.

meg egymást — tartja a szólásmondás. Annyi bizonyos, hogy pártszervezet vezetőségének is tagja volt. Ilyenformán az akkor kifejtett tevékenysége alapján is megmérték rátermettségét, helytállását.

AZ ELLEN-ÖRZŐ SZEREP

Közel öt gépelt oldal terjedelmű a kórházi pártszervezet vezetőségének ügynevezett belső alkotmánya, illetve az a véleményezési funkciójegyzék, amelynek gyakorlására igényt tart.

— Mindennek az a summa — hangsúlyozta dr. Takács Lajos —, hogy véleményezési jog csak kollektív testületet illet meg, azt csak a pártszervezet vezetőse gyakorolhatja. Ezzel bíztak meg bennünket, és erről kell számot adnunk a pártszervezet tagságának mindenkor és minden kérdésben.

A külső szemlélő szemével nézve magamban majdnem valamiféle határvonalnak neveztem ezt a sokoldalú jegyzéket, gondolva, hogy a kórházban, mint egészségügyi intézménynek szakmai, gazdasági és politikai vezetése eleve feltételezi a dolgok menetében az egységes szemléletet, a helyes értelmezést.

— Nemcsak a magunk, tehát a pártszervezet vezetőse esetleges tevédségét akartuk kizárni, dokumentálni ezzel az összeállítással — folytatta dr. Takács —, hanem a kórházi vezetés figyelmét is szándékoztunk ráirányítani. Vagyis a párt ellenőrző szerepét gyakoroljuk, gyakoroltatjuk így is.

Intézményekben általában az a szokás, hogy az új tisztségviselő elmegy a különféle osztályokra és bemutakozik akkor is, ha különben ismerik. Annak idején itt is ez történt. Az udvariassági látogatáskor dr. Takács Lajos is meghallgattott egy sor problémát, amelynek megoldásában a pártszervezet vezetőse is részt kér és vállal. Természetesen a fontossági sor-

rend és az anyagi lehetőség határában belül. Ezen a ponton máris találkozunk az intézmény irányítása a pártszervezet vezetőségének célratörésével. A kórház szakmai és gazdasági vezetőségének csak nemrégiben született egy új elgondolása, az, hogy az intézmény költségvetését bontsák le önálló gazdálkodásra a különböző osztályokra, és gazdálkodjanak azzal az osztályvezető főorvosok. Önállóan, takarékosan, a legjobb belátásuk szerint. Így felhasználhatják az osztályuk fejlesztésére a megtakarított összegeket. A nagyon helyes elgondolás kidolgozását és bevezetését helyesli és felkarolta a pártszervezet vezetősége is. A kórház fejlődésében sokat várnak az anyagi lehetőségek jobb kihasználásától.

KÖZÖS NEVEZŐ

A különféle problémák

egítésében, eldöntésében közös nevezőre jutni persze nem olyan egyszerű és könnyű, mint azt leírni és hangoztatni. Azt sem lehet beosztani, hogy dr. Takács például reggel 8-tól 9-ig, vagy délután 4-től hatig párttitkár, a közbeeső időben pedig orvos és magánember. Az elkötelezettség nem tűr hivatali időbeosztást. Hozzá tehát hivatali időn túl is be lehet kopogtatni, nemcsak levelezni vele, a pártszervezet vezetőségének véleményét kérni valamiben. Sokszor az tart vissza egyeseket a beszélgetésektől, hogy mérlegelik a partnert, a vele való beszélgetés esélyeit. Látogatásomkor éppen a kórház KISZ-titkára jött be és kért tanácsot dr. Takácstól, társadalmi munka szervezésére. Beszélgettek — szintkülönbség nélkül. Fel sem tűnt, hogy egyikük adjunktus, másikuk „csak” segédorvos. Viszont kommunis-ták, akik egy úton haladnak.

Lódi Ferenc

A szegedi Volán vállalat milliomos brigádja

Tízmillió forintot nyertek a vetélkedőn

Ilyen se volt még a brigádvetélkedők történetében! Most ök: dr. Kuczik István kereskedelmi előadó, Katona György taxifőőr, Neer Lajos statisztikai csoportvezető és Mucsi Endre, a rakodás gépezeti csoportvezetője az ünnepeltek, s aki találkozik velük a Volán-telepen, az mint milliomosoknak gratulál.

A győztes csapat tagjai (balról jobbra) dr. Kuczik István, Mucsi Endre, Katona György és Neer Lajos

De lássuk előlrol a történetét ennek a sok pénznek. Tavaly a Volán Tröszt felhívást tett közzé, hogy a párt X. kongresszusának tiszteletére szellemi vetélkedőt hirdet dolgozói között. Négyfős csapatok indulhatnak, és négy témakörből állítják össze a kérdéseket. A témakörök: a pártkongresszus anyaga; közlekedési politikánk koncepciói; a közlekedési tröszt negyedik öt éves terve; a közúti balesetek elhárítása és a munkavédelem.

Mucsi Endre éppen üdülőn indult tavaly augusztus 20-án, de előző nap délutánján még beugrott a szakszervezeti bizottság irodájába és bejelentette, hogy kész lenne benevezni megfélemlítő társakkal a szellemi vetélkedőre. Amíg üdültetett, addig dr. Kuczik István megszervezte a négytagú csoportot és „bevette a sora” Mucsi és Katona Györgyöt is.

Felosztottuk egymás között a témákat — mondja Mucsi —, a két szellemi dolgozó a politikai kérdésekre készült, mi meg az öreg Katonával a gyakorlatiakra. A legtöbb témát Neer Lajos vállalta.

A tröszt kebelében 2800 csapat kezdte el a versenyt. A vállalatok előbb házbajnokságot tartottak. Ezen az első helyet szerezték meg 94 ponttal és kaptak 2000 forint jutalmat négyen. Ezután került sor a területi körvendöntőre, amelyet Debrecenben tartottak.

— Ez tét nélküli volt, díjakat nem adtak — mondja Mucsi.

— Ugyan kérem — szól közbe dr. Kuczik —, itt volt a legnagyobb tét, hiszen az első három helyezést mehezett tovább az országos döntőbe, ahol 10 millió forint nyereség volt a cél.

Harmadik helyezést értek el Debrecenben, bár ez is elég volt a döntőbe jutáshoz. A döntő május 29-én volt a Madách Színházban.

Egyszerre magyarázzák

mind a négyen, hogy mire „felébredtek”, már minden asztalnál ültek, s így ök leiszorultak a tizenháromas számú asztalokhoz. Nem babonásak ugyan, de át akartak oldalani négyes számmal jelzett helyre. A sürgés-forgásban a rendezők megjegezték, hogy kár a helyezkedésért, mivel kisorsolják az asztalokat. De mire Katona György odaért a zsűrihez, hogy számot húzzon a kispadról, már csak egyetlen cédula maradt, s az éppen a 13-as számú volt.

— Hát így kezdődött — mosolyog Katona György.

Aztán viszont érdekesen és szépen folytatódott. Az ötagú zsűri minden tagja maximálisan 5 pontot adhatott, tehát a legmagasabb pontszám 25 lehetett. Az utolsó kérdésnél tartottak, amikor a békéscsabaik befejezték a feleleteket, és 17 pont előnnyel álltak az élen. Nagy volt az izgalom, amikor Neer Lajos megkapta a kérdését. „Mit tenne Ön, mint vállalati igazgató, hogy a negyedik öt éves tervben a teherforgalom szállítási feladatait sikerrel valósítsák meg? Legalább hat döntő intézkedést kell kifejteni.”

Elcsendesedett a színházterem, számoltattak a versenyzők. Legalább 19 pontos feleletet kell adni, hogy megelőzzék a csabaiakat. Variálgattak: négy zsűritagnak legalább 4-es értékelést, akkor egy zsűritag hármast is adhat. Számolástas jobbra-balra, aztán vége a feleletnek. A zsűri tagjai sorra mutatták fel szavazatukat: ötös, ötös, ötös, ötös, ötös! Felkémlelhet, melkora volt az öröm a szegediak között, hiszen övék lett a főnyeremény, a tízmillió forint.

Persze nem a versenyzőké közvetlenül, hanem az egész vállalaté. A díj odaítéléséről ezt írták a tröszt vezetői: „...vállalatunk az első díjként 10 millió forintot juttatunk. A győztes csapat vállalata ezen összeget 1972. évi kezdéssel és a beruházásokra érvényes előírásoknak megfelelően, a vállalati kollektív döntése alapján felhasználhatja szociális vagy kulturális beruházás megvalósítására.”

Ha már a kollektíva dönti el és csak meghatározott jöletű célokra fordítható az összeg, lássuk, akik kiharcolták, mire költenék, mit javasolnának társaiknak. Dr. Kuczik: „Műszaki és szpirodalmi könyvtára és sportra fordítanám”. Katona György: „Klubházat és munkásszállodát építtetnék”. Neer Lajos: „A dolgozók lakáshelyzetének javítására.” (A tanácsból lehet vásárolni bérlelőkijelölési lehetőséget.) Mucsi Endre: „Klubra gondoltam, munkásszállóóra és a lakáshelyzet javítására.”

E rögtönzés után, valószínűleg hosszabb fejtevést, mérlegelést igényel a döntés. Tombácz Sándor, a szakszervezeti tanács titkára és Pataki Sándor igazgatóhe-lyettes azt mondják, hogy kikérlik a dolgozók véleményét és még ebben az esztendőben munkastanácsközönség terjesztik elő az elképzeléseket, s akkor döntenek majd a 10 millió forint felhasználásáról. A versenyzők ugyan Budapesten kaptak 5-5 ezer forint pénzjutalmat a trösztől, de a saját vállalatuk sem lesz hátrélan irántuk, és nagyobb plénum előtt jutalmazza meg sikeres dolgozóit.

Gazdag István

ÉS ÚJRA CSAK MUNKA

Egyik napja olyan moz-

galmos, mint a másik, mégis kétszerte változatosabb, mintha csak sebesorvos lenne. A két szegedi kórház és a hozzá tartozó intézmények pártszervezetének titkára, vagyis házon belül és kívül olyan közeletit tisztség az övé, amely megintcsak munkával jár. Nemrégiben és először olyan körben találkoztam vele, ahol és amikor az MSZMP X. kongresszusának a demokratizmusról szóló megállapításait elemezték. Ezen a beszélgetésen dr. Takács Lajos szenvedélyes szöszölgője volt. Persze ha mindenütt jól egymásba kapcsolódnának a társadalom kerekéi, nézég nélkül és szoritástól mentesen, akkor csak számolni, mérni kellene az áttételekkel fokozott erők hatványozódását. Csak hogy az élet nem ilyen egyszerű. Küzdelem nélkül színtelen, íztelen is lenne, noha a küzdelem nem önmagáért való, de létezik, mint előrehaladásunk motorja. Pillanatnyi megtorpanásokon — amelyek adódhatnak —, talán ilyen megfontolás alapján teszi magát túl Takács dr.

Intézményi, hivatali pártszervezet az övé is. A gyógyító, az egészségügyi munka viszont, és azzal összefüggően minden tevékenység nagyon is eltérő az ugyanilyen kategóriába tartozó intézményektől. A sterilizált köpenyeket is embernek viselik a maguk nagyserűségével, olykor kicsinyességével. A páciensben dr. Takács Lajos, a sebész félelmet kelt, mégis hozzákötő a bizodalma. Emberként, első látásra szimpatikus. Hogy a környezetében is az-ez lakva ismerni-tesztügi

Azbeszt- és cementkombinátot építenek a KGST-országok

Moszkvában hétfőn megnyitá a KGST építészeti al-landó bizottságának ülése bolgár, csehszlovák, lengyel, magyar, mongol, NDK-beli, román és szovjet küldöttek részvételével.

A tanácskozáson megállapodtak abban, hogy a szocialista országok a következő öt éves terv során széles körben alkalmazzák a polimér anyagokat az ipari és lakásépítkezéseken.

A bizottság ülésén elnöklő Gerhard Kosek, az NDK építészeti miniszterhelyettese

rámutatott, hogy a tagállamok együttműködésének eredményeként sikerült új cementfajtákat, vasbetonle-meket, üveg- és kerámiater-mékeket előállítani.

Az egyes műszaki vívmányok cseréjéről fokozatosan áttérnek a bonyolult problémák együttes megoldására, a KGST-országok javasolták, hogy a Szovjetunióval közös erővel építsenek egy azbeszt- és cementkombinátot, amely évente 500 ezer tonna alapanyagot állít majd elő.